

1. Rész

Honnan is indult ez az egész? Nem tudom mi volt az az első benyomás, vagy ok, amiért ezek az érzések elindultak bennem. Konzervatív nevelésben részesültem, szigorúan fogtak minden szempontból. Nem volt eljárás, fiúzás. Még fiúk sem voltak. Olyannyira éretlen és tudatlan állapotban voltam még, hogy a felvilágosítás is csak annyiról szólt, hogy ettől a naptól nagylány lettem, és egy cseppet sem kellemes havi rutinnal kellett megismerkednem. Ott voltam 12 vagy 13 évesen és olyan gondolatok jártak a fejemben, amelyeket nem értettem. Olyanok, amiket egy Barbie babával játszadozó serdülő lánynak nem kellene éreznie vagy gondolnia. De ezek a gondolatok ott voltak. Valamiért folyton azon zakatolt az agyam, amint este letettem a fejem, hogy milyen lenne, ha egy séta alkalmával egy ismeretlen férfi elrabolna és elvinne magával. Milyen lenne, vajon ellenkeznék vagy nem? Valószínűleg nem, egyrészt a félelem és túlerő miatt, másrészt - és inkább ezen volt a hangsúly - azért, mert nem tudok, mert valamely módon korlátozva vagyok és nincs rá lehetőségem. Ez volt az a mozzanat, ami beindított bennem valamit, egy új, ismeretlen érzést. A szívem valamiért hevesebben vert ennél a gondolatnál, és ott lenn is ismeretlen, új érzések kerítettek hatalmukba. Kislányként ugyan megtanultuk, nem illik oda nyúlni, de akkor és ott, mikor ezen fantáziáltam, ezt senki sem látta. Finoman, csak a bugyin keresztül odanyomtam a kis kezem, és amit akkor éreztem jó volt, nagyon is jó.

Senki nem magyarázta el ezt akkor, sem a családtól, sem az iskolában nem kaptunk semmilyen felvilágosítást, a maszturbáció élményéről, arról, hogy ez egy teljesen természetes, normális folyamat a fejlődésünk során. Nem elítélendő, és egyáltalán nem is bűn, sőt, így ismeri meg jobban az ember a testét, a vágyait az ember. Mennyi szégyellnivaló rossz érzést okozott ez akkor bennem. Hogy velem valami nem stimmel, elfuserált vagyok. A bűnös gondolatokról meg nem is beszélve, amelyek azt a fura, de mégis élvezetes tettet mindig megelőzték. Ez még jobban zavart. Félresikerült, fura vagyok. Olyan egy fiatal lány nem érezhet, hogy élvezettel tölti el annak a gondolata, hogy akár idősebb férfiak megkötözik és olyanokat tesznek vele, amikbe bele sem mer gondolni. Mert a többibe bele sem mertem gondolni, lévén, hogy nem tudtam mit is jelent a szex fizikailag. Magának az aktusnak már a gondolata is még félelmetesebbnek, még bűnösebbnek tűnt.

Ezek a gondolatok és fantáziák végig kísérték a tinédzser koromat, a közös bennük az elrablásom, és a kezem vagy lábam megkötözése volt. Egy gumiszalaggal a kezem megkötözését ki is próbáltam, és titkon, a takaró alatt hosszan elidőzve ezen fantáziáltam azon az édes, kíváncs helyen. Így kezdődött minden. Bűnös gondolatokkal.

2. Rész

Egyetemen rögtön az első napon megtalált a szerelem. „Meglátni és megszeretni” érzés volt. Mindig is romantikus alkat voltam, faltam az ilyen témájú könyveket, de hogy valami, illetve valaki így szíven üthet, arra sosem számítottam. Egy másik lánnyal ült egy lépcsőn, már ülve is látszott mennyire magas. Szőkésbarna göndör fürtök szegélyezték kissé kerek arcát, és a szeme... a szeme olyan gyönyörű kékeszöld volt, és olyan csibészesen csillogott, hogy abban elvesztem. Megszólalt a fejemben egy hang, ez a fiú kell nekem, bármi áron.

18 és fél évemmel ő volt az első fiú (felnőtt hímnemű egyed), aki megmozgatott bennem valamit. Addig egyáltalán nem érdekelték a velem egykorúak. A fantáziáim okán, ha meg is bámultam férfiakat, azok jellemzően nálam jóval idősebbek voltak, akár, tíz, húsz vagy akár még több évvel.

Semmi tapasztalatom nem lévén hogyan kell fiúzni, egyszerűen azt a taktikát választottam, hogy megpróbálok vele összebarátkozni, közelebb kerülni hozzá. Ebben segített némi szerencse is, egy tankörbe kerültünk. Minden alkalommal majd kiugrott a szívem, ha találkoztunk. Éreztem, kedvel, de tudomásom szerint azzal a lánnyal járt, akivel első alkalommal is láttam. Ettől független egyre többször csavarogtunk együtt. Mivel ő vidéki volt, én meg egy addig burokban élő pesti, együtt kezdtük el felfedezni a fővárost. Sokat sétáltunk, beszélgettünk, flörtöltünk. Egyik délután fejünkbe vettük, hogy elmegyünk a Nemzeti Múzeumba, megnézzük a kiállításokat, és a királyi koronát (abban az időben még ott volt kiállítva, nem a parlamentben). Igazi kellemes őszi, meleg idő volt. A múzeumlátogatás előtt leültünk a kertben az egyik szobor talpazatára, beszélgetni, falatozni, megenni egy-egy almát. Elöttem van még a kép, ahogy figyelem a vastag, norvég mintás kötött pulcsijában, ahogy a frissen mosott, angyali, kis bodros haján átvilágít a napsugár. Valamit magyaráz, de nem minden szava jut el hozzám, mert csak nézem, figyelem. Meleg lévén elkezdte levenni a pulcsiját, gondoltam, segítek kicsit neki lehúzni, mert a fejénél belegabalyodott. A fejemben itt vannak a képsorok, lassítva, bármikor le tudom magamnak játszani. Sosem jöttem rá, hogy a véletlen műve volt-e vagy így tervezte, de a pulcsi, ahogy húztam le róla, kifordítva rám is került. Alatta, mindenki elől elbújva, finom, puha ajkával az enyémre tapadt és megcsókolt. Nyelvével felfedezte a szám minden szegletét. Ez volt az első csókom. Egész testemben éreztem a szívdobogásom, majd kiugrott a helyéről olyan hevesen vert. Ez volt első csókom, az első, igaz szerelemem, ami egy időre elfeledtette velem azokat a bűnös gondolatokat, amelyek akkor már évek óta a társaim voltak.

3. rész

Teltek a napok. Szárnyaltam, boldog voltam. Megszereztem a fiút, akire vágytam. Az első szemeszter órai, gyakorlatai másodlagosak voltak, csak ő létezett számomra, hogy minél több időt töltsünk együtt. Egyre közelebb kerültünk egymáshoz, mindenütt nyaltuk faltuk, tapítottuk egymást, parkokban, buszon. Két szerelemes fiatal voltunk, viszont az egyikünk (jómagam) még nem kóstolt bele a szerelem fizikai megvalósításába. Szerettem volna megtenni vele ezt a lépést, nekem ezzel nem lett volna problémám, természetesnek éreztem azt, hogy odaadjam neki magam. Ő viszont előbb megbeszélte gyóntatójával, miféle joga van elfogadni tőlem ezt az ajándékot. Pedig szívesen adtam. Nem fogok ódákat zengeni, milyen volt először vele. Őszintén: nem volt jó. Irigykedve hallgattam, olvastam később olyanokról, akik fájdalom nélkül élhették át az első alkalmat. Lehet, hogy nekik nem olyan formás, duzzadt, erős szerszám jutott, mint nekem. Nő lettem, de nem éreztem azt a szenvedélyt, izgalmat, amit magamnak tudtam adni korábban. A rá következő alkalmak már több élvezetet adtak, kezdtem ráérezni az ízére. De amilyen gyorsan jött, olyan gyorsan múlt is el ez a szerelem. Ha nem is az én részemről. Én még sokáig, évekig, fájón éreztem annak a lángolásnak, és neki is a hiányát. Tudtam, el kell engednem, már nem kereste úgy a társaságom. Végül mindketten ugyanazon az éjszakán találkoztunk ésadtuk át magunkat másnak. Így könnyebb is volt elengedni egymást. Ezután egy újabb, kevésbé lángoló szerelem jött, mely, ha lelkileg, érzelmileg kevésbé elégitett is ki, de testileg csillapította vágyaimat. Szex közben rájöttem, hogy van hangom, nem is kevés, és ki is ereszttem gátlástalanul. Ahogy az új partner a csúcs közelébe repített, a család, vagy a szomszédok mind hallhatták szerte az utcában.

Teljesen átlagos egyetemi évek következtek. Kapcsolatok, szerelmek jöttek, majd mentek, ahogy az évek is. Mindeközben azok a titkos, bűnös kis gondolatok is vissza- visszatértek. Táplálták őket az akkor berobbant, világhálón már fellelhető kis történetek, képanyagok. Akkor ismerkedtem meg a kis mozaikszóval, amely megnyugvást hozott nekem. 4 betűből áll, BDSM (Béklyózás-Dominancia-Szadizmus-Mazochizmus). Számomra csoda ez a szó. Bebizonyította, hogy nem vagyok egyedül, mások is érzik azt, amit én, vágnak az irányításra, a korlátokra, a kötözésre, élvezik azt, hogy valaki rendelkezik és „bármit” megtehet velük, amit csak akar, ők pedig büszkén elviselik, amit rájuk mértek. Ismerkedtem egy új szóval is, szubmisszív, alárendelt. Ez lennék én? Milyen lehet valakit valóban odaadóan kiszolgálni? Vajon mazochista is vagyok? Keresném a fájdalmat is? Vagy csak izgat a teljes behódolás lehetősége? A kérdések sokszor elhangzottak a fejemben. A kíváncsiság meg egyre nőtt bennem. Kipróbálni, megélni ezt viszont még nem volt merszem. Évekig nem jutottam el a megvalósításig.

Lassan 30 múltam, és már évek óta egyedül, szexmentesen éltem az életem. A fiatalon még a fiúk közt igencsak közkedvelt, csinos, formás lány kikerekedett, elfolyt. Nem is kicsit..., inkább nagyon. Önértékelésem mélypontra került. Senkinek nem kell egy elhízott nő. Randi oldalakon több kiiktató levelet is kaptam ezzel kapcsolatban, hogy előbb fogyjak le, csak utána van esélyem bármiféle kapcsolatra. Most komolyan? Miért jó ismeretlenül is bántani a másikat? Miért kell tovább rombolni az amúgy is összetört önképemet?

Az új reménysugár akkor csillant fel, mikor belevetettem magam a csevegés világába és közben rájöttem, a férfiak jelentős része igenis szereti, sőt imádja, ha van mit fogni egy nőn.

Sok érdekes emberrel beszélgettem, kinyílt a világ előttem, mindenki más és más dologra vágyott. De hiába kaptam megannyi ajánlatot irányító, domináns férfiaktól, vagy csak olyanoktól, akik egy gyors menetre vágytak, nem mertem ismeretlenül belevágni ilyen kalandokba. Sosem voltam egyalkalmas lány. Egyetem alatt és után is csak három, hosszabb, komoly kapcsolatom volt. Az egész neveltetésem gátolt abban, hogy ilyenekbe beleugorjak.

Meghallgattam olyan férfiakat is, akik, bár hímneműek voltak, kevésbé voltak férfiasak a szememben. Ők - hasonlóan hozzám -, inkább alárendelt szerepre, irányításra vágytak. Ezzel az érzéssel viszont jobban tudtam azonosulni, és így történt, hogy életem első BDSM kalandjában, amelybe belevágtam, nem alárendeltként, hanem Dominaként próbáltam ki magam.

4. rész

A harminc körüli, kissé kerek arcú, szőkésbarna sráccal egy parkban találkoztunk. Tejesen átlagos és kellemes kinézetű volt, egy rövid ismerkedő beszélgetés után elég gyorsan kölcsönös szimpátiát és bizalmat szavaztunk meg egymásnak. Elsőke, legyen ez a neve, hölgyuralomra vágyott, még pontosabban arra, hogy egy nő anális szexben részesítse. Hézagosszéxuális ismereteim, kultúráim miatt csak akkoriban ismerkedtem meg az anális szex fogalmával. Mit jelent nőknél, mit férfiaknál, miért élvezhető vagy éppen miért nem. Addigi kapcsolataimban sosem merült fel a lehetősége, gondolata sem, hogy engem részesítsenek benne. Az pedig, hogy bármely partnerem is erre vágyódjon, elképzelhetetlen volt számomra. De Elsőkének, ha ezt szeretné, miért is ne adjam meg? Úgy éreztem, bizonyos szempontból, ez is egy férfi szolgálata (még ha férfiassága csökkent is a szememben miatta), de tetszett a gondolat, hogy megadjam neki amire vágyik.

Nemrég költöztem be első, saját lakásomba. Végre egyedül és nagyobb szabadsággal élhettem, mint korábban a családtagjaimmal. Elsőkével meg is beszélünk egy találkozót hozzám. Kicsit

izgultam. Nem igaz, nagyon is lámpalázam volt előtte. Bár neki több oka volt a félelemre, és lehet hevesebben is vert a szíve, de nekem ez volt az első alkalmam. Az első BDSM próbálkozásom, amire már évek óta készültem magamban, fejben.

Nyár este volt, így még világosban érkezett. Udvariasan üdvözöltük egymást, bejött, kicsit szétnézett. Kis garzonlakás, semmi extravagáns, inkább otthonosan berendezett kis kuckó fogadta. Leültünk kicsit beszélgetni, oldani a feszültséget. Aztán előkerült és az asztalra tette azt a két dolgot, amit az estére készülve hozott magával. Az egyik, egy nagy flakon testápoló volt, ezt síkosítónak szánta, a másik egy közepes méretű szilikon műpénisz, dildó volt. Semmi tapasztalatom nem volt ez idáig ezzel az eszközzel, sem azzal mit, hogyan kéne csinálnom vele. Azonban addigra kellő mennyiségű írott és képi forrással találkoztam a neten. Kézbe vettem, ismerkedtem a fogásával. Egész kellemes volt. Formája az igazihoz hasonló, anyaga ruganyosabb, mint hittem. Mivel mindig is, mindenben kreatív ember voltam, rögtön tudtam mit kell tennem, mi tetszene neki. Pont eleget beszélgettünk róla már előtte. A szoba közepét szabaddá tettem és odahúztam egy konyhaszéket. Leparancsoltam róla minden ruháját és felsőtestével ráhajoltattam, ráfektettem az ülőlapra. Amennyire tartottam attól, hogy kényelmetlenül érezhetem magam egy kvázi idegen férfi társaságában, olyannyira volt természetes az egész, semmi feszengést nem tapasztaltam magam részéről. Persze jómagam végig, az egész este alatt felöltözve maradtam mellette. Farmerben és pólóban. Nem úgy néztem ki, mint ahogy a dominákat az emberek elképzelik, vagy látják a pornó videókban. Semmi extra, sokat mutató bőrszerkó, felpolcolt mellek, fényes körömcipő vagy csizma, korbács a kézben... Számomra ezek a külsőségek nem számítottak. Amúgy sem én voltam most a középpontban, és amúgy sem akartam volna mutogatni neki szép, kerekded (és legbelül még mindig szégyellt) testemet. Felkészülve az estére, minden, amit csak kötözésre alkalmasnak ítéltam, előkészítettem már neki. Sálak és kendők, ezekkel szorosan hozzákötöttem kezeit, lábait a szék négy lábához. Kezdődhetett a játék. A dildót, vastagon, alaposan bekentem testápolóval, mivel tapasztalatlan voltam és nem tudtam mennyire kellhet. A fenekét két kézzel ügyetlenkedve széthúztam és az ánuszához nyomtam a műfaszt. Nem kis ellenállást kellett leküzdenem, de lassan betoltam neki, majd rögtön ki is húztam. Szenvedett, sziszegett, nem is kicsit, mert ő sem volt olyan gyakorlott, nem volt bejáratva még a fenéke. Tudtam, erre vágyik, és nem arra, hogy akkor és ott befejezzük a játékot és elengedjem a béklyóiból. Kérlelt, lassabban, finoman csináljam. Ezt figyelmen kívül hagytam, én irányítok, nem ő. Végül kiscatyájával betömtem a száját. Így tompítva hangzottak tovább csak nyögései, ahogy ugyanolyan intenzitással és eréllyel folytattam a munkát rajta, a fenekén, ahogy korábban nekikezdttem.

Majd két órán keresztül dolgoztam rajta, benne, hol lassan, hol gyorsabban és keményen. Néha kéjesen nyögött, aztán nyüsztett fájdalmában a kezeim alatt. Közben rájöttem, mindezt már nem azért csinálom, hogy kiszolgáljam az ő vágyait, illetve már nem csak azért. Élveztem. Élveztem az este minden pillanatát, minden nyögését, a kínját, hogy az én kezeim által szenved, és én vagyok az egyetlen személy, aki véget vethet ennek a szenvedésnek. Olyannyira élvezte az estét, hogy háromszor élvezett el a kezeim közt, által. Egy vizespohárba össze is gyűjtöttem minden nedvét, amit kisajtoltam belőle. A legvégén, mikor már teljesen erőtlenül feküdt a széken, felemeltem a fejét, száját megszabadítottam az addigra csupa nyál gatyájától. Aztán a szájához emeltem a „vizes” poharat és szép lassan a szájába eresztettem a saját nedvét. Kerekedett a szeme, látszott rosszul volt attól, ahogy az egészet leeresztettem a torkán, öklendezett tőle. Kiskanállal még mindent alaposan ki is kapargattam neki a pohár aljáról is és az utolsó cseppig elfogyasztattam vele. Csak azután eresztettem el, hogy mind elfogyott. Látszott rajta, hogy testileg és lelkileg is nyomorultul érzi magát, meggyötörtem nagyon. Mondta is, hogy nem is hitte volna, mit sikerült kihozni mindkettőnkből. Pihent, beszélgettünk még egy darabig, de nagyon eljárt az idő, így felöltözött, majd haza is ment.

Később kikérdeztem még, hogy érezte magát. Nagyon kemény, szigorú voltam vele, és összességében nagyon is tetszett neki, amit csináltam. Eléggé ráéreztem, mikor meddig mehetek el vele, mindig is ilyesmiről álmodozott, de a végtelenségig el is fáradt az este történetekbe.

Elsőke ilyen bánásmódra vágyott, amit kapott, de lehet összességében soknak érezte, mert ezután eltűnt az éterben. Többé nem beszéltünk, nem keresett, nem találkoztunk többet. Bennem viszont ezzel az estével új perspektívák nyíltak meg. Domina lettem.